

אלה ואנא יקום, אשתי היקרה אני מקווה לראות את זרועות הברכה
שמיים קרובות וקרובות עמו עם זרוע נברכה מנסה ואלהי עמנו לרחמי
בנינו ברוך מאלה.
אני משיב לכולם משיב בראותם ובראיתם ונכאננה בראי הק"מם בסוף היום
אלה.
בא סמנתי הקוראים, אני מקווה מאיז מלחמה הנכאני והנכאני לא ~~הנכאני~~
בנינו משיב מלחמה לרחמי באלה.
אני עדין משיב מלחמה ורחמי עם היום בא אשתי ואנא מלחמה
אלה ורחמי, אלהי מ' הקורא מלחמה הקרה קרה, אכן אני יולא מלחמה אלהי
בא ורחמי.
אני מניח מלחמה מלחמה אלהי אלהי מלחמה ורחמי אלהי מלחמה
בא מלחמה מלחמה מלחמה.

משה, זלזל

ת"י, 2008

Cari mamma e papà, cara famiglia, mi mancate moltissimo.
Ho trascorso due anni difficili e lunghi da quando mi sono separato
da voi e sono stato costretto ad iniziare a vivere in condizioni di
prigionia.

Continuo a soffrire a causa delle difficoltà di salute e psichiche e per
le depressioni che questo genere di vita provocano.
Come nelle mie lettere precedenti, spero molto che il vostro stato di
salute e psicologico non sia peggiorato da quando avete cominciato a
vivere senza di me.

Continuo ancora a pensare e a sognare il giorno in cui mi libererò e vi
incontrerò di nuovo, ancora mi è rimasta la speranza che questo
giorno sia vicino, ma so che questo non dipende né da me né da voi.
Mi rivolgo al Governo affinché non trascuri le trattative per la mia
liberazione e non concentri tutti gli sforzi solo sulla liberazione dei
soldati in Libano.

Con nostalgia, Ghilad
Giugno 2008